

אל ת'ידו אתם -
 לה מנחם ע'אין ה'וט
 צרעת א' מ'צ'ר?

הצ'ר'ע מתקן את דרכי
 ואת מצ'ר מ'ס'ר

בס"ד

מפתוז הלב מתוך אמונה לפרשת "מצורע"

פרשתנו עוסקת בטהרת המצורע.

1. קראו את הפסוק:

"וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל מוֹזוּזֵי לַמִּצְוָה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה נִרְפָּא נִגַע הַצִּרְעָה מִן הַצִּרְעִי."

קראו את דברי הרב שמואל אליהו:

שואלים המפרשים: מדוע האריכה התורה בלשונה וכתבה "והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע"?
 לכאורה היה עליה לכתוב "והנה נרפא הצרוע", וזהו!
 אומר בעל אור החיים הקדוש שהצרוע יכול לרפא את עצמו על ידי שיחזור בתשובה. ולכן נאמר
 "והנה נרפא נגע הצרעת – מן הצרוע" הצרוע יכול להביא רפואה לעצמו על ידי תשובה.
 "מן הצרוע באה רפואתו ששב ורפא לו".

תחשבו על זה.

אדם מקבל צרעת והוא מרגיש שחרב עליו עולמו.
 הוא מבודד מהחברה והדרך לטהרה ארוכה
 ומתישה. אבל אלמלא הצרעת הוא לא היה יכול
 לתקן את עצמו ולהטיב את דרכיו. אז מה אתם
 אומרים, צריך לשמוח שאין בימנו צרעת או להיות
 עצובים?

• מה הקושי בפסוק?

• מה עונה בעל האור החיים הקדוש?

• על איזה חטא צריך הצרוע לחזור בתשובה?

השלימו:

פרשתנו עוסקת בתהליך הטהרה של המצורע.

אחרי שהאדם החוטא ב_____ נענש בנגע ה_____ ,

אחרי ש_____ כי כולם ידעו על _____ . אחרי ימים

של ריחוק מה_____ אומרת התורה כי יש _____ .

אם יעשה _____ יוכל המצורע ל_____ . הדבר תלוי רק _____ .

חטאיו / צרעת / התבייש / לשון הרע / תקווה / חברה / בו / תשובה / היטהר

2. **"וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן וְלִקְחוּ לַמִּטְהָר עֶשְׂתֵי צְפָרִים זָוִיּוֹת טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וְשֵׁנֵי תוֹלְעוֹת**

וְאֵזֶב."

קראו את דברי רש"י לפסוק:

"לפי שהנגעים באין על לשון הרע, שהוא מעשה פטוטי דברים, לפיכך הוזהרו לטהרתו צפרים, שמפטטין תמיד בצפצוף קול".

1. עיין בפסוק: כיצד מכנה התורה את הצרוע? מה אתה למד מכך על מצבו הרוחני?

_____

2. הסבירו לפי דברי רש"י את הקשר בין תהליך הטהרה לסוג החטא.

_____

3. כיצד אפשר לחזור בתשובה על עוון לשון הרע בימינו? _____

אף ת'דין אתם -
לה מנחם שאין היום
זרצת אן מ'צ'ר?

הזרצת מנתקן את זרכיו
ואת מ'צ'ר מ'ס'ר

סיפור לשבת

גדי לא ידע את נפשו מרוב תדהמה. הוא רצה לקרוא לאמו כדי לשאול אותה מה השעה והאם הוא יכול להמשיך להתפנק במיטתו החמה, אך הדיבור נעתק מפיו. רצה לצעוק "הצילו", אך גם זאת לא היה יכול. מה קרה לי? שאל גדי את עצמו וצבט בזרועו להיווכח שאין הוא חולם - אך שב וראה כי הוא ער וחש וחושב, אך הדיבור... הדיבור נעתק מפיו. אין הוא מסוגל להגות אפילו מילה אחת! התימהון והתדהמה שהכוחו כשהתעורר משנתו, הפכו לחרדה גדולה. "מיים!" רצה גדי לצעוק, אך שום קול לא נפלט מגרונו המאומץ. גדי ראה את העתיד הצפוי לו, הוא לא יוכל לקרוא לבני משפחתו, לא לשוחח עם חבריו, לא להתאונן, לא להסביר, לא לענות לטלפון, לא לשיר, לא ולא... ימים חלפו, וגדי נותר אילם.

רופאים אין ספור שבדקוהו לא הצליחו בשום פנים ואופן לגלות את סיבת המחלה. ימים קשים ועצובים עברו על גדי. יותר מכל הציקה לו תחושת הבדידות. "הכול הייתי נותן, ובלבד שאשוב לדבר", חשב בעצב. הוריו של גדי לא חסכו מהונם והתייעצו גם עם רופאים המטפלים בשיטות פחות מקובלות. הם ניסו הכול אולם גדי נותר אילם. ערב אחד נכנס בהתרגשות חברו של גדי ובישר: "הגיע לעיר מומחה בינלאומי, אומרים שהצלחותיו מדהימות. 'מחולל פלאים' מכנים אותו". זיק של תקווה ניעור בלבו של גדי, וכבר למחרת מצא עצמו עומד במרפאה וממתין לתורו. שעה חלפה, שעתיים, שלוש וארבע. רק כעבור שש שעות תמימות יכול היה להיכנס לרופא. הרופא בדק את גדי ואמר: "בעייתך מוכרת לי, הנה במזוודתי שיקוי מופלא, פרי המצאתי האחרונה. עליך ליטול ממנו שתי טיפות - ומיד פה בחדר זה תחוש בשינוי. את השיקוי תקבל לביתך ותמשיך בטיפול עוד עשרה ימים עד לריפוי המוחלט".

גדי לא האמין למשמע אוזניו. הנוזל כמעט גלש מן הכף, כאשר גדי הגישו לפיו ביד רועדת. וכעבור רגע - "אדוני הרופא... אינני מאמין... אני מדבר...". גדי לא יכול היה להמשיך. הדמעות חנקו את גרונו וההתרגשות סחררה אותו כליל. "בנוגע לתשלום", החל גדי לומר, אך הרופא היסה אותו ואמר: "הירגע נערי, עכשיו אתה ככל אדם... השמחה הגדולה שלי בראותי אותך היא התשלום הגבוה שאני מקבל בעבור מאמצי. אתה פטור מתשלום, לך לשלום, דבר דיבורים נעימים וטובים והיה בריא".

"אבל הרופא", נזכר גדי, "אתה יודע שאתה חצוף? בזמן שנאלצתי להמתין לך בסבל רב ובשעמום נוראי, חבריי לכיתה שיחקו כדורגל במגרש! לא יכולת להזדרז יותר? כמה זמן אפשר לחכות בתור? אתה חושב רק על עצמך ומה איתנו החולים?"

הרופא הנדהם ניסה להסביר, כי העומס הוא עצום וכי פונים אליו חולים מכל קצוות הארץ... גדי קטע את דבריו והוסיף להטיח: "אתה סתם רופא גאוותן וחסר לב, בגלל עצלנותך הפסדתי גם את תכנית הטלוויזיה האהובה עליי. אילו הזדרזת בעבודתך לא הייתי ממתין כאן במקום הנוראי הזה..."

הרופא שלא נתקל מעולם בעזות מצח ובכפיות טובה נראה כשל גדי חכך בדעתו אם ראוי הוא בכלל שיקבל את בקבוק התרופה לביתו, אך אצילות נפשו הכריעה לחיוב. הוא קיווה שגדי יחזור בו מהתנהגותו הנוראה "קח את הבקבוק, ופנה בבקשה את החדר לחולה הבא" אמר הרופא. וגדי יצא בכעס וטרק את הדלת.

את הנמשל תוכלו לקרוא בדבר תורה לשבת...

אל ת'ידו אתם -
לה מנחם אין היום
צרות או מצר?

הצרו אתקן את דרכי
ואת מצר מפר

דבר תורה לשבת פרשת "מצורע":

בפרשיות "תזריע-מצורע" מפורטים בהרחבה דיני נגע הצרעת - צרעת אדם, צרעת הבגד וצרעת הבית. חז"ל מבארים כי הנגעים באים על האדם כעונש על לשון הרע: "זאת תהיה תורת המצורע" - זו תהיה תורתו של מוציא שם רע. רופא כל בשר נתן לנו את יכולת הדיבור במתנה. כשאנו משתמשים עם המתנה לפגוע ולדבר מילים לא טובות זה על זה - אנו מתנהגים בכפיות טובה כלפי נותן המתנה, והיה ראוי שיילקח מאיתנו כוח הדיבור. הקב"ה ברחמיו מחזיר לנו בכל בוקר מחדש את היכולת לדבר ומאמין בנו שנצליח לתקן את הדיבור הרע. נגע הצרעת נרפא על ידי חזרה בתשובה כפי שמסבירים חכמים את הפסוק: "וְהָיָה נִרְפָּא נֶגַע הַצָּרַעַת מִן הַצָּרוּעַ" - אפשר היה לכתוב "ונרפא הצרוע", אלא שהמילים "מן הצרוע" מרמזות שהצרוע ריפא את עצמו בכך שתיקן את דרכיו. הבה נשתדל ונתאמץ להשתמש במתנת הדיבור לטובה ולברכה.